

ZAKŁAD MEDYCZYNY PRACY
UNIwersYTETU MEDYCZNEGO W LUBLINIE

ul. Jaczewskiego 8b, 20-090 Lublin

Tel.: +48-81-448 65 00; Fax: +48-81-448 65 01

kierownik: prof. dr hab. n. med. Jarogniew J. Łuszczki

wpl. dnia 03-08-2022

L. dz. RN-BM/

126F/2022

VIDI
RADA DYSCYPLIN NAUKI MEDYCZNEJ
Przewodniczący
prof. dr hab. Agnieszka Flakon

**Opinia o dorobku naukowym i cyklu prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego pt.: „Badania nad czynnikami progresji przewlekłych chorób wątroby o zróżnicowanej etiologii i rozwoju pierwotnego raka wątroby”
doktor nauk medycznych Moniki Pazgan-Simon**

Dr n. med. Monika Pazgan-Simon w 2003 r. ukończyła studia medyczne na kierunku lekarskim Akademii Medycznej we Wrocławiu. W 2010 roku obroniła pracę doktorską pt.: „Znaczenie zakażenia poliomawirusami JCV/BKV u osób zakażonych HIV-1 z zaawansowanym niedoborem odporności” na Wydziale Lekarskim Kształcenia Podyplomowego Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu. Pracę naukowo-badawczą dr Monika Pazgan-Simon rozpoczęła w 2004 r. w ramach studiów doktoranckich w Klinice Chorób Zakaźnych AM we Wrocławiu. Warty podkreślenia jest fakt, że dr Monika Pazgan-Simon, będąc jeszcze na studiach, odbyła zagraniczny 6 miesięczny staż naukowy w ramach stypendium Erasmus w Grenoble we Francji. W chwili obecnej dr n. med. Monika Pazgan-Simon pracuje jako młodszy asystent w I Oddziale Chorób Zakaźnych Wojewódzkiego Specjalistycznego Szpitala im. J. Gromkowskiego we Wrocławiu.

Ocena parametryczna dorobku naukowego dr n. med. Moniki Pazgan-Simon

Dorobek naukowy dr n. med. Moniki Pazgan-Simon cechuje się wysokimi wskaźnikami naukowymi i bibliometrycznymi. Na całkowity dorobek naukowy dr Moniki Pazgan-Simon składają się: 95 pełnotekstowych prac naukowych, z których 20 powstało przed obroną doktoratu, a 75 po obronie doktoratu. Spośród tych 75 prac powstałych po doktoracie – 24 to publikacje oryginalne (21 z IF oraz 3 bez IF), 20 to prace poglądowe (3 z IF oraz 17 bez IF), 5 to opisy przypadków (2 z IF oraz 3 bez IF) oraz 26 rozdziałów w monografiach. Na uwagę zasługuje sumaryczny IF prac naukowych, który wynosi łącznie 77,355 z tego 1,889 (przed doktoratem) i 75,466 (po doktoracie), z czego 4 prace o łącznym IF = 10,863 i 2 prace bez IF stanowią zaprezentowane osiągnięcie naukowe, a IF równy 64,603 to pozostały dorobek naukowy dr n. med. Moniki Pazgan-Simon powstały po doktoracie.

Dr n. med. Monika Pazgan-Simon jest pierwszym autorem w 18 rozdziałach w monografiach, w 2 oryginalnych pracach pełnotekstowych z IF, w 1 oryginalnej pracy pełnotekstowej bez IF, w 1 opisie przypadków z IF, w 2 opisach przypadków bez IF, i w 17 pracach poglądowych bez IF, co potwierdza jej udział w powstawaniu tych publikacji. Publikacje autorstwa i współautorstwa dr n. med. Moniki Pazgan-Simon były łącznie cytowane według bazy Web of Science Core Collection 220 razy (207 bez autocytowań), a indeks Hirscha wg bazy Web of Science Core Collection wynosi 8.

Dr Monika Pazgan-Simon wielokrotnie prezentowała swoje badania na konferencjach międzynarodowych i krajowych, prezentując łącznie 59 prac na konferencjach: 2 zagranicznych (Chorwacja, Gandawa) i 57 krajowych. Zaprezentowane dane naukowe i bibliometryczne

potwierdzają wartość merytoryczną dorobku naukowego, a przedstawiona liczba cytowań (207 - bez autocytowań) udowadnia zainteresowanie środowiska naukowego tematyką i wynikami badań Habilitantki.

Ocena osiągnięcia naukowego (cykl 6 publikacji)

W ramach osiągnięcia naukowego dr n. med. Monika Pazgan-Simon przedstawiła cykl 6 prac naukowych pod wspólnym tytułem „Badania nad czynnikami progresji przewlekłych chorób wątroby o zróżnicowanej etiologii i rozwoju pierwotnego raka wątroby”, które zostały opublikowane w latach 2015-2020. Publikacje wchodzące w skład cyklu ukazały się w międzynarodowych czasopismach naukowych posiadających IF w zakresie od 2,134 do 3,240 (łącznie IF = 10,863). Dr Monika Pazgan-Simon jest pierwszym autorem w 4 pracach. Oświadczenia współautorów (dołączone jako skany w wersji elektronicznej) wskazują na kluczową rolę Habilitantki w stworzeniu koncepcji, analizie i interpretacji wyników oraz przygotowaniu manuskryptów. Jednakże, oświadczenia autorów przedstawione przez habilitantkę nie są tożsame z oświadczeniami zamieszczonymi w publikacjach (author contributions).

Tematycznie cykl prac dotyczy oceny progresji przewlekłych (zapalnych) chorób wątroby i rozwoju raka pierwotnego wątroby, w celu wykorzystania niektórych parametrów i wskaźników do wczesnego prognozowania transformacji marskiej i/lub nowotworowej. Pierwsza praca z cyklu (poglądowa) z 2015 r. przedstawia trudności diagnostyczne przy rozpoznaniu marskości wątroby i raka pierwotnego wątroby u pacjentów z zakażeniem HCV. Druga praca z cyklu z 2015 r. omawia procesy zapalne związane z wirusem HCV w świetle osoczowego stężenia troponiny T oraz stężenia końcowych białkowych produktów oksydacji (AOPPs) u pacjentów z marskością i bez marskości wątroby. Trzecia praca z cyklu z 2017 r. omawia powiązanie krążącego endokanu ze stanem klinicznym chorych z marskością wątroby. Czwarta praca z cyklu (poglądowa) z 2018 r. wykazała, że leczenie lekami hamującymi replikację wirusa HBV zmniejsza ryzyko rozwoju pierwotnego raka wątroby. Piąta praca z cyklu z 2020 r. przedstawia stężenia betatrofiny i irizyny u pacjentów z marskością i rakiem pierwotnym wątroby. Szósta praca z cyklu również z 2020 r. przedstawia stężenia visfatyny i vaspiny u pacjentów z marskością i rakiem pierwotnym wątroby.

Publikacja poglądowa dotycząca trudności diagnostycznych w rozpoznawaniu raka pierwotnego wątroby z 2015 r. nie powinna wchodzić w skład cyklu Habilitantki ponieważ jest powszechnie wiadome (m.in. z podręczników do chorób wewnętrznych oraz patofizjologii dla studentów medycyny), że rozpoznanie raka pierwotnego wątroby jest trudne i sprawia trudności diagnostyczne także lekarzom specjalistom. Praca ta, w mojej opinii, nie jest odkrywcza.

Podobnie publikacja poglądowa przedstawiająca, że leki hamujące replikację wirusa HBV spowalniają proces zapalny w wątrobie i transformację nowotworową a przez to spowalniają przebieg choroby wydłużając życie pacjentów – jest wiadomością przedstawianą studentom medycyny na zajęciach z farmakologii i farmakoterapii chorób wirusowych wątroby. Zresztą, jak sama habilitantka wskazała na stronie 10 autoreferatu, że cyt. ... „Celem tej pracy poglądowej, była próba potwierdzenia hipotezy wyjściowej, na którą wskazują obserwacje innych badaczy”... Ta praca również nie jest odkrywcza i w mojej opinii nie powinna wchodzić w cykl prac do habilitacji – bo zgodnie z ustawą, stopień doktora habilitowanego uzyskuje osoba, która m.in. „... posiada w dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny” (art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy). Prace poglądowe zbierają i systematyzują znane już wiadomości z zakresu omawianego tematu, zatem nie są odkrywcze.

Ocena pozostałych prac cyklu również budzi moje wątpliwości, a w szczególności prace 5 i 6 cyklu. Chociaż zostały one opublikowane w czasopismach z IF (J Physiol Pharmacol oraz Plos One), to Tabele 1 (pierwsze) w obu pracach posiadają identyczne wyniki (w załączeniu kopie tych tabel z obu prac z zaznaczonymi częściami wspólnymi). Na 28 analizowanych parametrów prace

różnią się tylko w 2 parametrach tj. wynikami dla betatrofiny i iriziny w publikacji z JPP i wynikami dla vaspiny i visfatyny w Plos One. Pozostałe 26 parametrów w obu tabelach ma identyczne wartości wraz z identycznymi istotnościami statystycznymi. Sugeruje to autoplagiat, bo nie ma informacji w żadnej z obu prac, powołujących się na wyniki już wcześniej opublikowane. Analiza dat złożenia prac do druku i akceptacji prac sugeruje, że pierwszą pracą oryginalną jest praca opublikowana w Plos One (received: 19.08.2019; accepted: 18.12.2019, published: 14.01.2020). Praca w JPP jest pracą późniejszą (received: 05.01.2020; accepted: 28.02.2020) noszącą znamiona autoplagiatu. Ponadto, tabela 3 w Plos One ma identyczne wyniki co tabela 5 w JPP dla 2 parametrów „fasting glucose” i „insulin”. Wyniki przedstawione w tabeli 2 w PlosOne dla AFP, CEA są identyczne z tymi opisanymi słownie w JPP na str. 116.

Ponadto, praca w Plos One przy nazwiskach dr Moniki Pazgan-Simon i dr hab. Michała Kukli ma informacje, że oboje autorów miało równy wkład w powstanie pracy, na co wskazuje końcowa notka w artykule (author contributions). Natomiast oświadczenie podpisane przez dr hab. Michała Kukłę, załączone przez habilitantkę, wskazuje tylko na jego udział w powstaniu dyskusji i nadzorze merytorycznym pracy, różniąc się od tego zamieszczonego w artykule. Niezgodność oświadczeń jest ewidentna.

Bardzo dziwi również fakt, iż kolejna praca Habilitantki wykazana w dorobku naukowym, (ale nie w cyklu prac do habilitacji), opisuje wyniki stężeń betatrofiny, iriziny, visfatyny i vaspiny – „Serum concentrations of selected adipokines in virus related liver cirrhosis and hepatocellular carcinoma” Pazgan-Simon M., Zuwała-Jagiełło J., Kukla M., Grzebyk E., Simon K. - Clin Exp Hepatol. 2020; 6, 3: 235–242. Praca ta została złożona do druku (received: 28.02.2020, accepted: 28.05.2020, published: 30.09.2020) tj. zaraz po zaakceptowaniu publikacji w JPP. Dziwne jest, że zawiera zupełnie inne wyniki badań stężeń tych 4 biomarkerów, zupełnie inną liczebność pacjentów w grupach. Dlaczego wyeliminowano wyniki niektórych pacjentów z pracy w Clin Exp Hepatol w porównaniu z pracami opublikowanymi w JPP i Plos One, nie wiadomo.

Zgłoszenie tych 3 prac do różnych redakcji, szczególnie w tak krótkim czasie budzi wątpliwości co do rzetelności uzyskanych wyników przez autorów. Również w pracy z Clin. Exp. Hepatol. autorzy nie powołują się na wyniki uzyskane dla tych 4 biomarkerów we wcześniejszych pracach. Dlaczego praca pt: „Serum concentrations of selected adipokines in virus related liver cirrhosis and hepatocellular carcinoma” Pazgan-Simon M., Zuwała-Jagiełło J., Kukla M., Grzebyk E., Simon K. - Clin Exp Hepatol. 2020; 6, 3: 235–242, w której dr Monika Pazgan-Simon jest pierwszym autorem, nie została włączona do cyklu habilitacyjnego pozostaje zagadką.

Habilitantka w publikacji przedstawiającej zagadnienia krążących końcowych białkowych produktów utleniania (AOPPs) i troponiny T poszukiwała jakiegokolwiek korelacji tych parametrów z marskością wątroby i zakażeniem HCV. Podobnie w publikacji przedstawiającej zagadnienia endokanu, poszukiwano korelacji między stężeniem endokanu a progresją choroby u pacjentów z marskością wątroby. W obu tych pracach habilitantka nie była ani pierwszym autorem, ani autorem korespondencyjnym.

Rola endokanu w marskości wątroby oraz w raku pierwotnym wątroby była opisana już wcześniej m.in. przez badaczy tureckich (Tok D, Ekiz F, Basar O, Coban S, Ozturk G. Serum endocan levels in patients with chronic liver disease. Int J Clin Exp Med. 2014 Jul 15;7(7):1802-1807), badaczy japońskich (Ozaki K, Toshikuni N, George J, Minato T, Matsue Y, Arisawa T, Tsutsumi M. Serum endocan as a novel prognostic biomarker in patients with hepatocellular carcinoma. J Cancer. 2014 Mar 4;5(3):221-230), oraz badaczy francuskich (Nault JC, Guyot E, Laguillier C, et al., Serum proteoglycans as prognostic biomarkers of hepatocellular carcinoma in patients with alcoholic cirrhosis. Cancer Epidemiol Biomarkers Prev. 2013 Aug;22(8):1343-1352).

Z kolei rola troponiny T i innych prozapalnych biomarkerów (m.in. AOPP) u chorych z marskością wątroby została wcześniej opisana przez badaczy duńskich (Wiese S, Mortensen C,

Götze JP, Christensen E, Andersen O, Bendtsen F, Møller S. Cardiac and proinflammatory markers predict prognosis in cirrhosis. *Liver Int.* 2014 Jul;34(6):e19-30).

Co ciekawe, habilitantka przed obroną swojego doktoratu tj. przed 2010 rokiem była współautorką 4 publikacji o podobnej treści (1. Zuwała-Jagiełło J, Pazgan-Simon M, Simon K, Warwas M. Elevated advanced oxidation protein products levels in patients with liver cirrhosis. *Acta Biochim Pol.* 2009;56(4):679-85;

2. Zuwała-Jagiełło J., Simon K., Pazgan-Simon M., Kość-Czarny A., Warwas M., Advanced Glycation Endproducts in Serum of Patients with Chronic Hepatitis and Liver Cirrhosis. *Advances in Clinical and Experimental Medicine* 2006, 15(2): 259–264.

3. Górka J., Zuwała-Jagiełło J., Pazgan-Simon M., Simon K., Warwas M., Fluorescencja końcowych produktów glikacji (AGE) surowicy krwi w wykrywaniu marskości i raka wątroby u osób z przeciwciałami anti-HCV [Fluorescence of AGE in serum in detecting liver cirrhosis and hepatocellular carcinoma among patients with anti-HCV antibodies]. *Przegląd Epidemiologiczny* 2008, 62(2): 393-400.

4. Zuwała-Jagiełło J., Pazgan-Simon M., Górka J., Simon K., Milczarska M., Warwas M., Serum advanced glycation end products and the development of hepatocellular carcinoma among HBV carriers. *Pol. J. Environmental Studies*, 2007, 16 (5 suppl. C cz. 2., 747-751). Zatem publikacja załączona do cyklu habilitacyjnego (*BioMed Res. Int.* 2015) nie ma elementów badania nowatorskiego.

Podsumowując, chociaż wszystkie 6 publikacji wchodzących w skład przedstawionego przez Habilitantkę osiągnięcia, wpisuje się w nurt badań zawartych w naukach medycznych, to mam duże wątpliwości, czy przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe spełnia wszystkie kryteria naukowe stawiane pracom habilitacyjnym. Cykl prac nie jest spójny i przez to negatywnie oceniam przedłożone do oceny prace. Pomieszczenie 2 prac poglądowych z 4 pracami, oceniającymi związek między różnymi markerami w marskości wątroby a rakiem pierwotnym wątroby jest niefortunne. Habilitantka powinna, w mojej opinii, wybrać do cyklu zupełnie inne prace (których jest współautorką), które lepiej pasują do cyklu pt.: „Badania nad czynnikami progresji przewlekłych chorób wątroby o zróżnicowanej etiologii i rozwoju pierwotnego raka wątroby”.

Ocena pozostałego dorobku naukowego

Pozostały dorobek naukowy Habilitantki ewoluował wraz z jej kolejnymi etapami pracy zawodowej i rozwoju naukowego jednak zawsze był związany z dziedziną nauk medycznych. Pierwsze jej publikacje ukazały się jeszcze przed obroną pracy doktorskiej (20 prac) i dotyczyły różnych zagadnień chorób zakaźnych i chorób wątroby. Pozostałe prace opublikowane po obronie doktoratu (75 prac) oscylują wokół różnych zagadnień hepatologicznych i zakaźnych. Habilitantka jest współautorką: badań wielośrodkowych opublikowanych w wysokoimpaktowanych czasopiśmie, rozdziałów w monografiach oraz opisów przypadków klinicznych. Różnorodność opublikowanych prac świadczy o różnych zainteresowaniach naukowych habilitantki, co jednak wg mojej opinii utrudnia jej skupienie się na spójnym cyklu prac.

W chwili obecnej dr n. med. Monika Pazgan-Simon ściśle współpracuje z badaczami z Politechniki Wrocławskiej nad realizacją zadania w ramach grantu NCBiR „Wieloparametryczna analiza krwi ozdrowieńców COVID-19 za pomocą cytometrii masowej do badania dynamiki zmian w układzie immunologicznym i identyfikacji optymalnych dawców osocza”. Od 2013 r. realizowała zadania badawcze w ramach grantów wewnętrznych (działalność statutowa) we współpracy z dr hab. Jolantą Zuwałą-Jagiełło – profesorem UM we Wrocławiu.

Działalność popularyzatorska i międzynarodowa

Dr n. med. Monika Pazgan-Simon prowadziła wykłady dla studentów Uniwersytetu III wieku oraz uczestniczyła w Festiwalu Nauki na Dolnym Śląsku popularyzując wiedzę o chorobach zakaźnych i chorobach wątroby.

Habilitantka współpracowała z prof. Tomaszem I. Michalakiem z Memorial University of Newfoundland St. John's, Canada oraz prof. Harrym Janssenem z University of Toronto, Ontario, Canada. Ponadto, dr Monika Pazgan-Simon współpracuje z redakcjami czasopism zagranicznych dokonując recenzji publikacji naukowych m.in. w *Cancers*, *Cells*, *J. Can. Res. Ther.*, *J. Pharm. Res. Int.*

Działalność organizacyjna i dydaktyczna

Dr n. med. Monika Pazgan-Simon należy do 4 towarzystw naukowych: Europejskiego Towarzystwa Badań nad Wątrobą, Polskiego Towarzystwa Epidemiologii i Lekarzy Chorób Zakaźnych (przewodnicząca Oddziału Dolnośląskiego), Polskiego Towarzystwa Hepatologii, oraz Polskiego Towarzystwa Medycyny Morskiej, Tropikalnej i Podróży.

Habilitantka, w trakcie wielu lat pracy zawodowej nabyła duże doświadczenie kliniczne, przez co była promotorem pomocniczym rozprawy doktorskiej Joanny Górki-Dynysiewicz (nagrodzonej przez JM Rektora). Ponadto, była kierownikiem specjalizacji z chorób zakaźnych lek. Iwony Buczyńskiej.

W latach 2017-2021, prowadziła wykłady i zajęcia dydaktyczne w ramach kursów kształcenia ustawicznego lekarzy Dolnośląskiej i Naczelnej Izby Lekarskiej. Prowadziła również zajęcia dla studentów stomatologii i dietetyki Wrocławskiego Uniwersytetu Medycznego. Od 2015 r., habilitantka organizowała liczne kursy dokształcające i spotkania naukowo-szkoleniowe w ramach „Zaawansowane choroby wątroby – patofizjologia, obraz kliniczny i leczenie”.

Dr n. med. Monika Pazgan-Simon jest współredaktorem monografii (2019) oraz autorem licznych rozdziałów w monografiach i podręcznikach.

Nagrody i wyróżnienia

Działalność dydaktyczna dr n. med. Moniki Pazgan-Simon została doceniona nagrodą Ministra Zdrowia za cykl 3 podręczników: „Zakaźne choroby wątroby i dróg żółciowych”, „Diagnostyka chorób wątroby” i „Kompedium postępowania w nowotworach wątroby”.

Dr n. med. Monika Pazgan-Simon otrzymała medal Prezydenta Wrocławia „Zasłużony dla Wrocławia” za walkę z COVID-19.

Podsumowanie

Dorobek naukowy dr n. med. Moniki Pazgan-Simon jest obszerny i wielotematyczny, a Habilitantka współpracuje ze znakomitymi ośrodkami naukowymi w kraju i zagranicą. Pełne uznania jest nieustające jej dążenie do pogłębienia swej wiedzy i podniesienia jakości warsztatu naukowego. Chciałbym również podkreślić dużą rolę dr n. med. Moniki Pazgan-Simon jako lekarza angażującego się działalność leczniczą pacjentów z HBV, HCV i HCC na Dolnym Śląsku. Praca w komisjach i zespołach eksperckich świadczy o jej zaangażowaniu w troskę o zdrowie pacjentów. Habilitacja jest procesem wymagającym od osoby zaangażowania się w prowadzenie badań naukowych, które przyczynią się do „znacznego wkładu w rozwój określonej dyscypliny”. Dorobek naukowy dr n. med. Moniki Pazgan-Simon jest wielotorowy, a wybór 6 publikacji do cyklu stanowiącego osiągnięcie habilitacyjne, w mojej opinii, jest niefortunny.

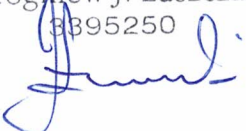
Przedstawione przez Habilitantkę osiągnięcie naukowe składające się z 6 prac w tym z 2 prac poglądowych oraz 4 prac oryginalnych z czego 2 zawierają podobne wyniki w tabelach, 1 praca oryginalna jest kontynuacją wcześniejszych badań (AOPPs), oraz 1 pracy oryginalnej opisującej

endokan w mojej opinii nie jest wystarczające do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Ponadto, od doktora habilitowanego oczekuje się, aby dbał o rzetelność prezentowania wyników przy publikacji prac, cytując odpowiednio swoje wcześniejsze prace, aby nie dopuścić do powstania lub podejrzenia popełnienia autoplagiatu.

W ocenianym cyklu habilitacyjnym należy ograniczyć naukową wielotorowość i precyzyjnie dobrać publikacje, tak aby stanowiły one spójne osiągnięcie naukowe charakteryzujące się „znacznym wkładem w rozwój określonej dyscypliny” i nie było żadnych wątpliwości co do rozwoju naukowego Habilitantki jako samodzielnego pracownika naukowego, który potrafi inspirować i współpracować z innymi naukowcami.

Mając powyższe na względzie, zwracam się do Komisji Habilitacyjnej z wnioskiem o niedopuszczenie doktor nauk medycznych Moniki Pazgan-Simon do kolejnych etapów postępowania habilitacyjnego.

Prof. dr hab. n. med.
Jarogniew J. Łuszczki
3395250

Lublin, 02.08.2022